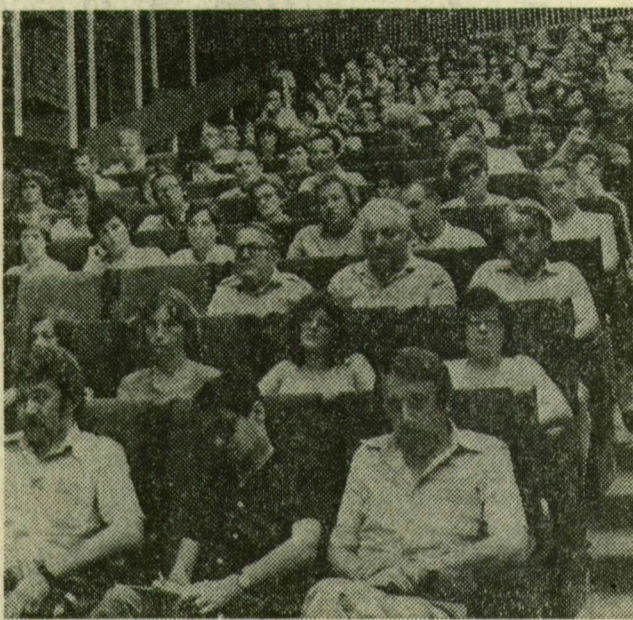

Közoktatás és közművelődés kapcsolata

Megkezdődött a művelődéseméleti nyári egyetem

Tizenegyedik alkalommal gyűltek össze Szegeden, az MTA Biológiai Központjának tanácstermében a TIT Csongrád megyei szervezete művelődéseméleti nyári egyetemének résztvevői. A mintegy 300 résztvevő jelenléte a kultúra és a művelődés kérdéseiről való érdeklődést bizonyítja. A tegnap délelőtti ünnepélyes megnyitón Szabó G. László, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese, a TIT megyei szervezetének alelnöke köszöntötte az ország minden részéből érkezett szakembereket, valamint a meghívottakat, köztük dr. Sebe Jánost, a megyei pártbizottság osztályvezetőjét, dr. Schmidt Józsefet, a városi pártbizottság osztályvezetőjét, Csánádi Gézát, a városi tanács osztályvezetőjét és dr. Dobóczy Károlynét, az SZMT titkárát, valamint Orbán Sándort, a TIT osztályvezetőjét.

A megnyitón részt vevők egy csoportja

Szabó G. László bevezetőjében szót arról, hogy ismét fontos és aktuális témát vitatnak meg az elkövetkezendő nyolc napban — közoktatás és közművelődés ellentmondásaitól sem mentes sokrétű kapcsolatát, az együttműködés tapasztalható, s még kiaknázatlan lehetőségeit. A TIT mindenkori feladatai között szerepel az oktató-nevelő munkához való kapcsolódás, az iskolai ismeretanyag bővítése, kiegészítése, továbbfejlesztése, s ez más intézményeknek is egyre sürgetőbb munkája. Természetesen ez a kapcsolatot kétirányú, kölcsönös, az utóbbi időszakban az oktatás is nyitottabbá vált az iskolán kívüli művelődés felé, így többek között az ismeretterjesztő társulat, a közművelődés intézményrendszer, a múzeumok, könyvtárak, művelődési otthonok mind egymódozóbb együttműködést építenek ki az iskolákkal, oktatási intézményekkel. Ez természetes folyamat, hiszen korunk megköveteli a szélesebb horizontú és elmélyültebb általános és szakmai műveltséget, új módszerek és eszközök alkalmazását, egy ma-

gasabb társadalmi igény-szint inspirálását. A közoktatás és közművelődés szorosan összekapcsolódó, egymásra épülő mechanizmusát természetesen ma még sok jelenség fékezi. Így nem hallgathatjuk el, hogy a közművelődés anyagi, intézményi és szakembereivel küzd: a pedagógusokat jórészt lekötik az iskolai feladatok, kevesebb erejük idejük jut az iskola falain kívüli munkákra; a közművelődés és közoktatás integrációja még nem mindegyik tartalmi kérdés, azaz tervezett lehetőség a szocialista életmód propagálására,

az új értékrend meggyökeresítésére, a kultúra tárházának megismertetésére, az önmegvalósításra.

Igaz, hogy a művelődéseméleti nyári egyetem jelenlegi kurzusán elsősorban a közművelődés szakemberei vannak jelen, így ezt a kölcsönhatást most mindenekelőtt ebből a szempontból vizsgálhatjuk, de az előadások sokféle megközelítést villantanak fel, s az új ismeretek mellett lehetőséget teremtenek a vitára, a tapasztalatok kicserélésére. (A nyári egyetem előadásairól lapunk 5. oldalán számolunk be.)

Kornidesz Mihály Szegeden

Dr. Kornidesz Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a KB tudományos közoktatási és kulturális osztályának vezetője tegnap, csütörtökön Szegedre látogatott. Délelőtti előadást tartott a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Csongrád megyei szervezetének XI. szegedi művelődéseméleti nyári egyetemén az

MTA Biológiai Központjában közoktatás és közművelődés kapcsolatáról. A kora délutáni órákban a megyei pártbizottságon dr. Kornidesz Mihály találkozott dr. Komócsin Mihállyal, a KB tagjával, a megyei pártbizottság első titkárával, és megbeszélést folytattak időszaki művelődéspolitikai kérdésekről.

A Minisztertanács megtárgyalta

Gazdaságos anyagfelhasználás, technológiák korszerűsítése

Legfontosabb gazdaságpolitikai törekvéseink, a hatékonyság, a külgazdasági egyensúlyi helyzet javítása, a további műszaki haladás mind sürgetőbbé teszi, hogy ésszerűbben gazdálkodjunk az erőforrásokkal. Ez különösen fontos az anyagok, a félkész termékek és a alkatrészek esetében, annál is inkább, mert a nyolcvanas évek elejére az ipari termelés anyagköltség-hányada elérte a 67, a mezőgazdasági pedig a 60 százalékot. Ezért a termelésben legjelentősebb szerepet játszó anyagfelhasználás és technológiák korszerűsítésére az Állami Tervbizottság határozata alapján az Országos Tervhivatal, az Ipari Minisztérium, valamint az Országos Anyag- és Árhivatal programtervezet dolgozott ki, amelyet a kormány csütörtöki ülésén népgazdasági programja emelt.

A két éves előkészítő munka során több mint száz vállalat sok száz szakemberének véleményét megismerték. A program tervezetét megvitatta a Magyar Kereskedelmi Kamara és az MTESZ is. Javaslatokkal alátámasztották, gazdagították a programot.

A program kidolgozói abból indultak ki, hogy a gazdaságosabb anyagfelhasználás a hatékonyság fokozásának egyik fő forrása lehet. Az e területen rejlő tartalékok kiaknázása a következő években döntő szerepet játszik a gazdasági növekedésben. A program legfontosabb célkitűzései: az anyagköltség csökkentésével népgazdasági szinten elérni, hogy a nemzeti jövedelem a bruttó termelésnél gyorsabb ütemben nőjön; a megvalósításban résztvevő vállalatok költségei mérséklődjenek, ezzel ered-

ményeik javuljanak és a műszaki fejlesztéssel, elsősorban a gyártás- és gyártmány-technológiák korszerűsítésével segítsék a gazdaság versenyképességét. A program magában foglalja az anyagok elsődleges és másodlagos feldolgozására, a minőség javítására, az anyagtakarékos technológiák elterjesztésére, a feldolgozóipar színvonalának javítására, a konstrukciók korszerűsítésére a közgazdasági és jogi szabályozásra vonatkozó javaslatokat. A programban olyan anyagcsoportokat és technológiákat vontak be, amelyekből viszonylag sokat használunk fel és importjuk is számottevő. Az anyagok közül ilyenek a fekete- és színesfémek, a műanyagok, a textil-, bőr- és papíripari anyagok és féltermékek, csomagolóanyagok stb. A program átfogó rendszerszemlélet, a teljes anyagáramlási folyamat összefüggéseinek figyelembevételével jött létre.

A program nyitott, ami alatt az értendő, hogy kiterjeszhető új anyagokra és technológiákra, a legfrissebb hazai kutatási és műszaki fejlesztési elgondolásokra, a nemzetközi tapasztalatok újabb eredményeire is.

A végrehajtásra a kormány részletes akcióprogramot hagyott jóvá. Az akcióprogram megvalósítását két szakaszban irányozza elő. Az első szakaszban főleg gazdasági szervező intézkedésekkel, valamint a megtakarításokkal viszonylag gyorsan megteremtődő, kisebb beruházást igénylő gyártási és gyártmánytechnológia korszerűsítést célszerű megkezdeni. A második szakaszban nagyobb befektetést igénylő technológiai korszerűsítés eredményeire is.

Mindig hiányzik valaki

Napközis táborok

Nem fontos a reggeli, nyolc óra után néhány perccel nagy a sorakozhatnék a diákokban. Órakezdetet jelző csengőszóra nehezebben mozdulnak, de most, ahogy ők mondják, nyitott panoráma busz viszi őket körbe a városban. Jóllehet, a nagyobbak ismerik már minden zeg-zugát, ám piros busszal utazni mégiscsak más. Néhány perc múltán Fehér Lászlóné táborvezetővel kettesben maradtunk a Tarján 3. számú iskolában. Ideiglenesen az orvosi rendelő a főhadiszállása.

Az íróasztala különféle kimutatásoktól, statisztikáktól roskadozik. Közülük a legfontosabbakat a falra függesztette ki. Egyik a leltár: 120 darab matrac, 3 diavetítő, tíz film, harmincféle társasjáték, lemezjátszó, rádió.

— Hiányzik valami?
— Mindenkinek van, ami a gyerekeknek kell. A tábori naplóban megtalálható, ami

a leltárban nincs feltüntetve. Diszes, rajzos krónikát lapozgatunk. Talpai Gábor keramikusk foglalkozásáról ötletes kis rajz, az úszótanfolyamról Nők lapjából kivágott fotó tanúskodik. Megtudni továbbá azt is, volt már hajókirándulás a Tiszán, aztán kiskönyvtáros tanfolyam, vöröskeresztes előadás. A konzervgyáriak pedig főzni tanították a gyerekeket.

— Jelenleg tizenegy rajunkban, 230 diákunk van, szakképzett kollégáim mellett főiskolások gondoskodnak a felügyeletükről, a szórakoztatásukról és a nevelésükről.

— Mindig ilyen vidámak a gyerekek? Mégiscsak az iskolába kell jönniük, szünidőben.

— Kétségtelen, jobb lenne valahol a szabadban sátorozni. Azért jól tudják ők, most nem kell tanulni. Délután 2-re Nagy Bandó András humoristát várjuk, utána bővítés látogat hozzánk.

— Naqu felelősség 230 gyerekre felügyelni, nyáron, amikor felszabadultabbak és mozgékonyabbak...

— Ha a szülők jobban törődnek velünk, tanárokkal, úgyszólván észre sem vennénk a valóban roppant nagy felelősséget. Most is telefonokat várok, hátha igazolják a szülők a hiányzókat. Írásban kellene igazolást adni, nekem jó, ha telefonon szólnak, csak szóljanak.

Százötven alsó tagozatos játékát figyeljük Váradi Ildikóval, tanítónővel, Juhász Erzsébettel, testnevelés szakos tanárnővel. A Zrínyi, a Madách, a Ságvári, a főis-

koló 1. számú gyakorlója, a Mező Imre, a Móricz Zsigmond, az Odessa 2. számú és a Rózsa iskola diákjai önfeladatan hancuroznak, fitytyet hányva a forrásokra.

— Kilenc iskola tanulóit, ismerősök, idegenek. Hogy boldogulnak velük?
Váradi Ildikó: Reggel 7 és 8 között „összeszedjük” őket a város különböző pontjain, majd mindannyian az Odessa 2-esben találkozunk. A reggeli izgalom után már meg minden, mint a karikacsapás.

Juhász Erzsébet: Szerencsére itt van nekünk a Liget a hőseget nem bírunk az iskolában. Különösen a csendes pihenő perceit. Egyéb programjaink mellett strandolunk is sokat. Meghozza „ingyenes belépőkkel, amelyek a vidámparkkal is érvényesek.

Felváltva sorolják az egyéb programokat, mindig hiányoztat róluk jó néhány diák.

Juhász Erzsébet: Most is, 180 helyett 156-an vagyunk. A hiányzókat között akad, aki napok óta nem jelentkezik. Nem szólnak a szülők, pedig az ellátást kifizették. A pénzt át lehetne iratni szeptemberre. Az a pár száz forint is számít.

Napközis táborok. Az idei nyarat közel mástól ezer szegedi diák tölti kisebb-nagyobb mezejelöltekkel napköziben. A városi tanács, a művelődési központok, a mezejelöltek házaik miniszterien gonddal gondnák szórakoztatásukról. Am felelősséget pedagógusok vállalnak értük a Tarján harmasban, az Odessa kettesben és a többi „napközisben” is.

Mag Edit

Ami nincs: a háttérpar

Vállalati igazgató meséli: — Korszerűsíteni, javítani akartuk egyik gyártmányunkat. Ugy gondoltuk: legyen szebb, tudjon egy picivel többet. Manapság ezért is sokat fizet a vevő. Műanyagot akartunk burkolni gyártmányunk kezelőelemeit. A partner szállította a mintát. Ronda volt. Szébbet kértünk, megkaptuk. Kiderült, hogy az meg néhány hét alatt tönkremegy a használatban. Rídek az anyag, török. Ezután mi kezdtünk kísérletezni, de nem jutottunk eredményre. Rájöttünk: így többé kerülne a leves, mint a hús. Végül, nagy nehezen sikerült találni egy céget, amelyik már elfogadható műanyag burkolatot tudott szállítani. De ma is félünk, mikor gondolja meg magát, meddig hajlandó nekünk is dolgozni. Pedig termékeink jó részét tőkés exportra szállítjuk.

Aligha akad Magyarországon olyan vállalat, szövetkezet, amelyiknek a vezetője ne sorolhatna hasonló gondokat. Ruhagyárak panaszok: megterveznek valamit, de nincs hozzá megfelelő csat, zippzár gomb vagy cérna. Gépipari vállalatok panaszok: megterveznek valamit, aminek piaca is lenne, és nincsen hozzá megfelelő lemez, csavar, stb. Illetve tán lenne, de nem akkor és nem olyan és nem annyi, amennyit a vevő kérne, rendelne. Tény,

hogy a magyar gazdaság gondjaiban, bajaiban tekinthetetlen mértékben közre játszik a rugalmas, az aktuális kereslethez igazodó, részegységeket, alkatrészeket, félkész termékeket, anyagokat gyártó háttérpar hiánya, a meglévő rugalmatlansága. Mindez nemcsak nehékesse teszi a hazai ipart, csökkentve versenyképességét, hanem jelentős mértékben drágítja is termelésünket.

Az MTESZ Csongrád megyei szervezete, valamint a Magyar Kereskedelmi Kamara dél-magyarországi összekötő bizottsága által immár tizenharmadik alkalommal megrendezett Szegeden, a Technika Házában tegnap megnyitott ipari tudományos konferencia témájául éppen hiánya és fontossága miatt választották a szervezők a háttérparat. Dr. Juratovics Aladár, az MTESZ megyei szervezetének társelnöke nyitotta meg tegnap, csütörtökön délelőtti két napos konferenciát. Az első napon dr. Juhász Ádám, az Ipari Minisztérium államtitkára a háttérpar népgazdasági jelentőségéről, dr. Csendes Béla, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese a mezőgazdaság ipari hátteréről, Nagy Ernő, a megyei beruházási vállalat igazgatója a háttérpar megyei helyzetéről, Simon Jenő, az Építésiügyi és Városfejlesztési Minisztérium főosztályvezetője az építőipari hát-

téről és a vállalkozási rendszer lehetőségeiről, dr. Fűrész István, az Országos Anyag- és Árhivatal főelőadója a TEK-vállalatok lehetőségeiről, Deák János, az Ipari Minisztérium főosztályvezető-helyettese a háttérpar új szervezési formáiról tartott előadást.

Ma, pénteken dr. Kovács Imre, mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes az élelmiszeripar háttérparáról, Pozsonyi Béla, az Ipari Minisztérium főosztályvezetője pedig a háttérpar távlati fejlesztési feladatairól tart előadást. Emellett több Csongrád megyei vállalat és szervezet vezető munkatársa fűz korrefutumot az elhangzó előadásokhoz.

Vízdíjmódosítás

A földjeit öntöző és a halastóval, rizsterületekkel rendelkező mezőgazdasági nagyüzemek gazdálkodását segíti az Országos Vízügyi Hivatal elnökének új intézkedése, amely szerint — az érdeklét tárcával, főhatósággal és érdekképviseleti szervvel egyetértésben — módosította az öntözéshez és a tógazdálkodáshoz szükséges víz díját. A kihirdetéssel hatályba lépett rendelkezés megváltoztatta az öntözésre berendezett terület után évente fizetendő alapdíj, és

a ténylegesen felhasznált vízzel járó változó díj árnyait. Az előbbit csökkentette, s az utóbbit emelte, de azonos terület és vízfelhasználás esetén semmivel sem kerül többé az öntözés, mint eddig. Azzal viszont, hogy az állandó költséget jelentő alapdíj aránya a korábbi 80–90 százalékról 60 százalékra csökkent, megkönyvnyította a mezőgazdasági nagyüzemek pénzügyi gazdálkodását, annál is inkább, mert a befizetés feltételeit is enyhítették.